

ἐθεραπεύθησαν, διότι οἱ ἔλεγχοι ἀποδεικνύουσιν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. Περὶ τὰ μέσα ὅμως τοῦ δευτέρου αἰῶνος οἱ ἐλεύθεροι πολῖται ἀρχίζουν ὀλονέν νὰ ὀλιγοστεύουν, οὕτως ὥστε ὁ Αὐγούστος κατόπιν ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ τοὺς ὑποβοηθήσῃ διὰ προνομίων. Ἡ μακρὰ εἰρήνη ὑπὸ τοὺς πρώτους αὐτοκράτορας συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν ἐλευθέρων. Ἄλλως ὅμως, ἐὰν ἀπὸ τοῦ 130 π. Χ. ἠλαττώθησαν οἱ πολῖται, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἠραιώθη καὶ σύμπας ὁ πληθυσμός, διότι ἡ εἰσαγωγὴ τῶν

δούλων ἀνεπλήρου τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐλευθέρων. Ἄπ' ἐναντίας μάλιστα παρατηρήθη, ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ Ἰταλίᾳ, ὅτι ὅσα μᾶλλον προήγετο ἡ δουλεμπορία καὶ εἰσέγγοντο δούλοι εἰς τὴν χώραν, ἄλλο τόσο ἠραιούντο οἱ ἐλεύθεροι κάτοικοι, οἱ ὅποιοι δὲν ἠδύνατο ν' ἀνταγωνισθῶσι πρὸς αὐτοὺς ὡς πρὸς τὴν εὐθηνίαν μεθ' ἧς εἰργάζοντο, καὶ τὰς ὀλίγας ἀπαιτήσεις, αἷς εἶχον διὰ τὸν καθημερινὸν βίον καὶ τὴν κοινωνικὴν θέσιν των.

1. ΟΛΓΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ. Ἡ Βασίλισσα τῶν ἑλληνίδων μητέρων θὰ ἦτο ἡ προσφυστάτη προσηγορία τῆς σεβαστῆς δεσποίνης, διότι ἡ Πρόνοια ἠδῶκε νὰ κοσμήσῃ τὸν ἑλληνικὸν θρόνον, οἶονε ἀναγνωρίζουσα τὴν πατροπαράδοτον ἀγνότητα τοῦ παρ' ἡμῖν οἰκογενειακοῦ βίου, διὰ τῆς ἐλεημονεστερίας καὶ φιλοστοργότερας Βασιλείσης. Τὴν περιπόδητον Αὐτῆς μορφήν, ὡς σύμβολον πάσης οἰκογενειακῆς ἀρετῆς καὶ εὐλογίας, παρέχομεν εἰς θέαν τῶν φίλων τῆς „Κλειούς“ ἐν τῇ προμετωπίδι τοῦ τρίτου αὐτῆς τόμου. Ἐγεννήθη ἐν Περτρούπολει τῇ 22. Αὐγούστου 1851 ἐκ πατρὸς Κωνσταντίνου, μεγάλου δουκὸς καὶ θείου τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσίας Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ', οἱ δὲ γάμοι τῆς μετὰ τοῦ βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου ἐτελέσθησαν τῇ 15. Ὀκτωβρίου 1867.

2. Η ΔΕΣΔΕΜΟΝΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ ΤΗΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΘΘΕΛΛΟΥ ΦΥΓΗΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ (ἐν σελ. 4—5). Οὐδεμίαν λέξιν ἐπεξηγηματικὴν τῆς εἰκόνης καὶ πρόσθετον εἰς τὸ γλαφυρότατον ἄρθρον τοῦ φίλου κ. Σπυρ. Παγανέλη ἔχομεν νὰ εἰπώμεν ἐνταῦθα. Ὁ ζωγράφος Οὐγος Koenig, διατρίβων ἐν Μονάχῳ, ἠδύνατο, ἐὰν δὲν ἦτον ἤδη ἐξ ἄλλων ἔργων ἐπίσημος, διὰ ταύτης καὶ μόνης τῆς εἰκόνης ν' ἀποκτήσῃ δόξαν οὐ τὴν τυχοῦσαν.

3. ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΠΡΟΤΟΜΗ (σελ. 9). Οὐκ ὀλίγας ἐν τοῖς τεύχεσι τοῦ παρελθόντος ἔτους παρεθέσαμεν εἰκόνας περικαλλῶν γυναικῶν, πάσας ἔργα διασήμων ζωγράφων. Ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, ἡ μόνη ὑπόθεσις, ἣτις πλουσιώτατα ἀνταμείβει πάντα ὅπωςδὴποτε εὐφυῆ καὶ δεξιὸν ζωγράφον, εἶνε τὸ κάλλος τῆς γυναικός, ἡ μορφή καὶ τὸ σῶμά της. Πάντες οἱ ζωγράφοι ἀνεξαιρέτως ἐπιχειροῦσιν ἐν ὧραις σχολῆς, ὅταν δηλαδὴ δὲν προτίθενται νὰ ζωγραφίσωσιν εἰκόνα ἐπὶ ἱστορικῆς ἢ ἄλλης ὑποθέσεως, νὰ παριστῶσι τὴν γυναικεῖαν μορφήν, ὅπως τὴν φαντάζονται, ὅπως τὴν ὄνειροπολοῦσιν, ἐκ τῶν δοκιμῶν δὲ τούτων πολλάκις προῆλθον ἀληθῆ ἀριστουργήματα τῆς νεωτέρας ζωγραφικῆς. Ἡ εἰκὼν τοῦ Κ. Κεῖζελ εἶνε ὠραία, ἔχει ἐπίσης ὠραίαν ὑπόθεσιν καὶ ἐχαράχθη μὲ ὄλην τὴν δυνατὴν τελειότητα τῆς ζωλογραφικῆς τέχνης, ἣτις ἐπ' ἐσχάτων ἀνεδείχθη πολὺ ἀνωτέρα καὶ αὐτῆς τῆς φωτογραφικῆς.

4. Ο ΛΙΜΗΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ. (σελ. 12). Ἐν ἀντιπαραθέσει πρὸς τὸ ὑπὸ ἀξιοτίμου φίλου ἀποσταλὲν ἡμῖν καὶ σήμερον δημοσιεύμενον ἄρθρον περὶ τῆς „ἀπογραφῆς τῶν κατοικῶν κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους“ καταχωρίζομεν συγχρόνως καὶ τὴν φυσικῶς ἅπαντας τοὺς φίλους ἡμῶν ἀναγνώστας ἐνδιαφέρουσαν ταύτην εἰκόνα. Καὶ διὰ τοὺς εὐτυχήσαντας νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν κλασικὴν χώραν καὶ ν' ἀναπνεύσωσι τὸν ἀέρα τῆς ὠραίας Ἀττικῆς παρὰ τὰ μελαγχολικὰ λείψανα τοῦ προγονικοῦ ἡμῶν μεγαλείου, καὶ διὰ τοὺς μὴ γνωρίζοντας ἄλλως το κέντρον τοῦ ἑλληνισμοῦ παρὰ μόνον ἐκ βιβλίων καὶ εἰκόνων, ἔχει ἐνδιαφέρον ἢ ἐν λόγῳ εἰκὼν, διότι δεικνύει ἡμῖν τὴν πόλιν καὶ τὸ ἐπίγειόν της ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς δόξης καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῆς. Τὰ μακρὰ τείχη φαίνονται πῶς συνδέουσι τὰς Ἀθήνας πρὸς τὸν λιμένα των, ὁμοίως καὶ τὰ τείχη τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ Ἄστεος. Εἰς τὸ μέσον αἰωρεῖται ἡ Ἀκρόπολις μετὰ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ Ἐρεχθείου. Κάτωθεν τῆς Ἀκροπόλεως πρὸς τὰ δεξιὰ κεῖται ὁ ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, διακρινόμενος διὰ τῶν στηλῶν αὐτοῦ, πλησίον τοῦ δέ, ἐπίσης πρὸς τὰ δεξιὰ, ὑψοῦται ὁ λόφος τοῦ Μουσείου. Εἰς τὸ βάθος τῆς εἰκόνης φαίνεται προεκτεινόμενον τὸ ὄρος τῆς Πεντέλης, ὕψους 3420 ποδῶν, ἐκ τῶν μαρμάρων τῆς ὁποίας κατεσκευάσθησαν τὰ πλεῖστα τῶν ἀρχιτεκτονικῶν ἔργων τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων Ἀθηναίων. Ἐν δεξιᾷ, ὀλίγον τι πρὸς τὰ ἔμπροσθεν φαίνεται ὁ Ὑμηττός, ὕψους 3160 ποδῶν, περιφημὸς ἔκπαιλα διὰ τὸ μέλι του. Πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς Ἀκροπόλεως δεικνύει ἡ ἡμετέρα εἰκὼν τὸ ὄροπέδιον τῆς Πηνυκός κάτωθεν τῆς ὁποίας ἔκειτο ὁ ἄρειος Πάγος. Ἐπὶ τῆς πεδιάδος δεξιόθεν τοῦ ὄροπέδιου τοῦ Ἀγχεσμοῦ κεῖται τὸ Θησεῖον, περὶ ὃ φαίνεται συγκεντρωμένη ἡ ἀρχαία πόλις. Ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς, δυνάμενος νὰ περιλάβῃ τετρακόσια πολεμικὰ πλοῖα, περικυκλοῦται ὑπὸ ἀποθηκῶν καὶ ἄλλων δημοσίων κτιρίων, κλείεται δὲ ἡ εἰσοδὸς του διὰ μακρῶν ἀλύσεων. Δεξιόθεν αὐτοῦ ἔξαπλοῦται ἡ πόλις, ἐντὸς δ' αὐτῆς φαίνεται ἡ ἀγορὰ, περικυκλωμένη ὑπὸ στοῶν καὶ τειχῶν. Δεξιόθεν ταύτης πρὸς τὴν ἀκτὴν κεῖνται τὰ τειχίσματα τῆς Μουνυχίας μετὰ τοῦ ἑμῶνυμου λιμένος, τὸ δὲ ἐγγύτατα τῆς ἀκτῆς φαινόμενον ἡμικύκλιον εἶνε τὸ θέατρον ἐν ᾧ δεξιόθεν αὐτοῦ αἱ ὀλίγαι καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἀπολήγουσαι βαθμίδες ἄγουσιν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ποσειδῶνος.